

תיקון ליקויים

טיב מי השתייה

דו"ח שנתי 14, עמ' 220

הסטנדרדים, שקבעו היחידות האזוריות של מקורות בדבר טיב המים, היו שונים זה מזה באזורים השונים, ונפלו לעתים במידה ניכרת מהסטנדרדים שבתקן הפנימי הכלול בגליון ההדרכה של מכון התקנים הישראלי, ואשר משרד הבריאות אימץ אותו כתקן פנימי מחייב. במיוחד באיזור הנגב נפל הסטנדרד של החברה באופן חמור מזה הנדרש על ידי משרד הבריאות. בדיקות, שערכה החברה, העלו, שהמים שסופקו באזור זה היו מזוהמים. אחת הסיבות לכך הייתה, שהמשרד האזורי של החברה לא הנהיג עד לקיץ 1962 משטר יעיל של תחזוקה מונעת.

ביוני 1964 הודיע משרד הבריאות על הגברת הפיקוח על טיב המים המסופקים על ידי מקורות. באיכות מי השתייה המסופקים בדרום הארץ חל ב-1963 שיפור ניכר: כ-90% מהבדיקות הבקטריולוגיות של מים הראו תוצאות סבירות (ראה גם לעיל עמ' 254).

הפיקוח על השימוש במים

דו"ח שנתי 14, עמ' 236

בתום כל שנה נערכת על ידי נציבות המים בדיקה של הפקת מים בפועל לעומת הכמויות שאושרו להפקה. בדיקה זו הראתה, שבשנת 1962 עלתה ההפקה בפועל על זאת שהותרה ברישוי ב-130 מליון מ³ בקירוב, המהווים כ-10% מכלל הרישוי השנתי; צריכה מעל למותר בכמות של 90 מליון מ³ מוסברת על ידי הבצורת. בשים לב לממדי החריגות מהרישוי, ולעובדה, שחלק גדול מהמים נצרך בחודשי הקיץ — במחצית הראשונה של תקופת הרישיונות — המליץ מבקר המדינה לבדוק בפרקי זמן יותר קצרים את היקף החריגות ולטפל בכל מקרה תיכף לגילוי.

ב-1963/64 לא עלתה ההפקה הכוללת בפועל, כ-1.3 מליארד מ³ מים, על הרישוי. נציבות המים בדקה את היקף החריגות מהרישוי פעמיים בשנה — באביב ובסתיו.

תוצאות המעקב אחר תיקון ליקויים בנושא "הפיקוח על ההפקה וההספקה" ראה בפרק חברת מקורות, עמ' 257 בדו"ח זה.

בית המלאכה המיכני ויחידת המיפוי

דו"ח שנתי 14, עמ' 238

בית המלאכה המיכני

במחסן לא נרשמה תנועת החומרים והחלקים בצורה מסודרת, וכתוצאה מכך לא הייתה אפשרות לפקח כראוי על המלאי ולקבוע במדויק את עלות הייצור של המכשירים, שיוצרו

בבית המלאכה. המחסן הושאר פתוח בפני כל עובדי בית המלאכה, שנהגו להוציא ממנו, בלא רישום מספיק, חומרים, חלקים, ומכשירי עבודה בעלי ניכר.

במחסן עדיין לא הופעלו סדרי פיקוח נאותים לשמירת הציוד והחומרים; ברישום המלאי קיים פיגור של כחצי שנה; לא נערכה ספירת מלאי ליום 31.3.1964.

בפעולות של רכישת החומרים ורישומם הונהג ריכוז של פונקציות בידי עובד אחד, בניגוד לעקרונות הבידוק. על אותו עובד, שעסק בהזמנות הרכישה, הוטלו גם התפקידים הבאים: קבלת הציוד, הכנת שוברי הכניסה ורישום הקנייה בספרים.

אמנם מונה מחסנאי, אך לא הוקפד במידה מספקת על הפרדת הפונקציות האמורות.

מחירי המוצרים, שנקבעו על ידי הנהלת השירות ההידרולוגי, לא התבססו ברוב המקרים על העלות אלא על שיקולים, שלא היו קשורים בייצור עצמו. כתוצאה מכך נמכרו מוצרים זהים במחירים, שהיו שונים זה מזה באופן ניכר.

הליקוי לא בא עדיין על תיקונו; מחירי המכירה של המוצרים נקבעים על ידי הנהלת השירות ההידרולוגי לפי השיטה, שהייתה נהוגה בעבר.

יחידת המיפוי

יחידה זו מבצעת — נוסף על עבודות מיפוי וסקר לצורכי נציבות המים — עבודות בשביל מזמיני חוץ, שבביצוען השקיעה בשנת 1962/63 כ-60% מכלל שעות העבודה ביחידה. נציבות המים הודיעה למשרד מבקר המדינה בנובמבר 1963, שבכוונתה לצמצם בצורה מוחלטת החל משנת 1964 את היקף העבודות למזמיני חוץ.

בשנת 1964 חל צמצום בעבודות היחידה למזמיני חוץ; שעות העבודה שהושקעו בביצוע, הגיעו לכדי 25% בלבד מכלל שעות העבודה של היחידה.

הוצאת היחידה למעשה על עבודות למזמיני חוץ הסתכמה בשנת 1962/63 ב־40,500 ל"י בקירוב, לעומת הכנסה מעבודות אלה בסך 30,000 ל"י.

בשנת 1963/64 נכלל בתקציב יחידת המיפוי במסגרת הוצאותיו השונות סך 60,800 ל"י לכיסוי הוצאות ישירות על עבודות למזמיני חוץ, והכנסה מיועדת והפחתות באותו סכום. המסגרת התקציבית נשמרה, וההוצאה כוסתה מההכנסה.

בשנת 1961 קבעה היחידה את מחיריה לעבודות מיפוי למזמיני חוץ על סמך הערכה, שלא נתבססה על חישוב תמחירי של עלות העבודה.

באמצע שנת 1964 מונתה על ידי הנהלת משרד החקלאות ועדה, עליה הוטל להכין מחירון לשירותי המיפוי שבמשרד החקלאות, ובכלל זה יחידת המיפוי שבנציבות המים. המחירון הוכן ביולי 1964 והונהג מאז על ידי יחידת המיפוי.